

ఒక గురువుగారు తన శిష్యుణ్ణి వెంటబెట్టుకుని ఊరూరు తిరుగుతున్నారు. ఎక్కడ ఆశ్రమం వెలకొస్తుంది అన్నది ఆ గురువుగారు ఆలోచించుకుంటున్నప్పుడు...

చేసేదిలేక తందించుకుని గురువుగారు చెప్పినట్లుగా ప్రవారం చెయ్యడానికి వెళ్ళిపోయాడు శిష్యుడు. ఆ మర్నాడు తెల్లవారుఝామున అన్నాడు శిష్యుడు.

“చెప్పిన పని చెయ్యకుండా ఎదురు జవాబులు చెప్పడం ఎక్కువైపోతోంది — ఇలా అయితే విన్నేం చేస్తావో చూడు” అని

దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. వడవలేక నడుస్తూ రొప్పకుంటూ వచ్చి “గురుగారు! మహాశ్చర్యకరమైన విషయం! పసుపు, కుంకుమ బొట్టు లేని వీధి గుమ్మం ఒక్కటి కూడా లేదంటే నమ్మండి” అన్నాడు. గురువుగారు సాంగిపోయారు. “అయితే మనం ఈ ఊళ్ళోనే ఆశ్రమం ఏర్పాటు చేసుకుందాం” అన్నారు మహాదానందంగా. శిష్యుడు తెల్లబోయాడు. “పసుపు, కుంకుమ బొట్లకి, మనలో ఆశ్రమం ఏర్పించుకోడానికి సంబంధం ఏమిటండీ?” అని అడిగాడు శిష్యుడు తికమకనడుతూ. “ఉంది — ఈ ఊరి వారందరికీ మూఢ నమ్మకాలు గాఢంగా వున్నాయని, ఏరంతా చాలా ఏరికీ నాశ్రమి రూఢి అయిపోయింది... ఇంతకంటే మనకు అనువైన ఊరు మరొకటి దొరకదు. మన అటలు సాగాలంటే మనం ఇక్కడే తిష్ట వేయాలి” అన్నారు గురువుగారు. “అదా విషయం! గురుగారు ప్రజల వాడి భలే కవిపెట్టారే! ప్లా ప్లా ప్లా” అని నవ్వుకున్నాడు శిష్యుడు వంకర్లు పోతూ.

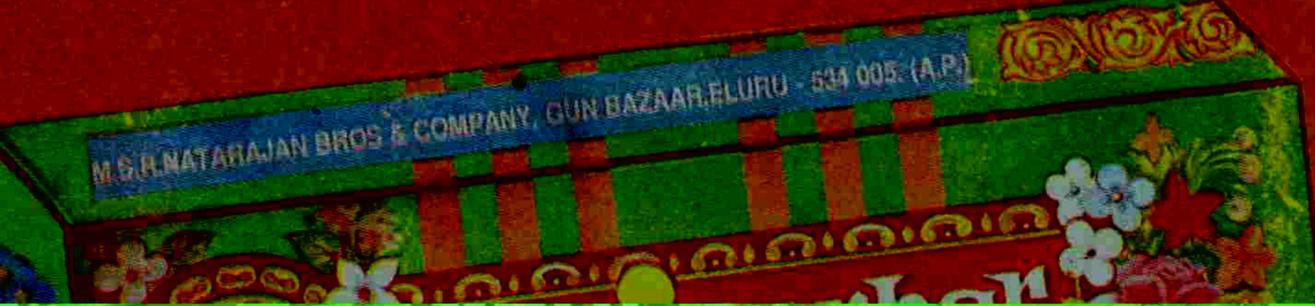

గురువుగారు శిష్యుణ్ణి “ఊళ్ళోకి వెళ్ళి అన్ని గుమ్మాలు చూపిరా” అని చెప్పారు. “చూడాలి కేముంటుంది! అన్ని ఊళ్ళ ఊళ్ళను ఉన్నట్లే ఏవో కొన్ని గుమ్మాలకు పసుపు, కుంకుమ బొట్టు — మిగతా గుమ్మాలకు ఏ బొట్టు లేకుండానా వుంటుంది. ఈ మాత్రం రానికి నా కాళ్ళరిగేలా తిప్పడమెందుకు చెప్పండి”

శిష్యుని వీక పుచ్చుకున్నారు. “గురుగారు — గురుగారు — నన్నాడలండి — మీరు చెప్పినట్లే చేసుకొస్తా” అని ప్రారేయపడ్డాడు శిష్యుడు. శిష్యుడు వీధి వీధి కాళ్ళరిగేలా తిరిగాడు. ప్రతి వీధి గుమ్మానికి పసుపు, కుంకుమ బొట్టు వుండడం చూసి

దీపావళి సుభాకాంక్షలతో భగవధారాధనకు...

రవి దర్బార్ బిత్తి

M.S.R. NATARAJAN BROS & COMPANY, GUNBAZAR, ELURU - 534 005 (A.P.)

MERS: M.S.R.

‘ఆంధ్రజ్యోతి’ సచిత్రవారపత్రిక